

Sygn. akt III K 1129/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suhecka

po rozpoznaniu w dniach: 10 lutego 2014 r., 26 marca 2014 r.

sprawy:

R. P.

urodz. (...) w G.

syna J., W. z domu P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 6 sierpnia 2013 r. w O. w woj. (...) używając przemocy polegającej na szarpaniu za ręce oraz wyszarpywaniu się próbował udaremnić swoje zatrzymanie czym wywierał wpływ na prawnie podjęte czynności służbowe przez umundurowanych funkcjonariuszy Policji M. N. i K. T., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1 października 2007 r. sygn. akt II K 529/07 za czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 190 § 1 k.k. na karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 07.07.2009 r. do dnia 07.03.2011 r.

tj. o czyn z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 6 sierpnia 2013 r. w O. w woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i powszechnie uznanymi za obelżywe umundurowanych funkcjonariuszy Policji M. N. i K. T. podczas i w związku z wykonywaniem przez nich czynności służbowych, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1 października 2007 r. sygn. akt II K 529/07 za czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 190 § 1 k.k. na karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 07.07.2009 r. do dnia 07.03.2011 r.,

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego R. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 224 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego R. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy wymierzone wobec oskarżonego R. P. w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza temuż oskarżonemu karę łączną 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza zatrzymanie oskarżonego w dniach 6 i 7 sierpnia 2013r.,

V. zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt III K 1129/13

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

W dniu 6 sierpnia 2013r. około godz. 17.35 funkcjonariusze Komisariatu Policji w G.K. T.i M. N. z polecenia dyżurnego udali się do miejscowości O. na ulicę (...) w związku ze zgłoszeniem R. C. o wszczynaniu awantury rodzinnej przez nietrzeźwego oskarżonego R. P.. Na miejscu zastano córkę oskarżonego A. H. oraz zgłaszającego. Funkcjonariusze policji po rozpytaniu wyżej wymienionych udali się do mieszkania oskarżonego przy ul. (...). W mieszkaniu oskarżony wobec funkcjonariuszy policji był arogancki i agresywny, nie stosował się do wydawanych poleceń, odmawiał podania danych personalnych a próby wylegitymowania oskarżonego były bezskuteczne. Z uwagi na obawy ze strony członków rodziny, dla których oskarżony stwarzał realne zagrożenie, funkcjonariusze policji podjęli decyzję o umieszczeniu oskarżonego w (...) KMP w W. celem wytrzeźwienia. W trakcie doprowadzania do radiowozu oskarżony R. P. wyzywał funkcjonariuszy policji K. T. i M. N. słowami wulgarnymi zwracając się do nich: „puśćcie mnie chuj, spierdalajcie stąd, wy gnoje, gówniarze”. W związku z wyzwiskami kierowanymi wobec policjantów poinformowali oni oskarżonego o dopuszczeniu się przez niego przestępstwa z art. 226§1 kk i podjęciu decyzji o jego zatrzymaniu. Oskarżony nadal był agresywny i wulgarny, nie stosował się do wydawanych poleceń i celem zmuszenia policjantów do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania, szarpał ich za ręce i odpychał, w związku z czym użyto wobec niego środków przymusu bezpośredniego w postaci siły fizycznej i chwytów transportowych oraz pałki służbowej i kajdanek na ręce trzymane z przodu. Po przewiezieniu do KMP w W. oskarżony R. P. został osadzony w PDOZ.

Dowód:

zeznania świadka M. N. /k- 16, 62/

zeznania świadka K. T. /k- 18, 63/

zeznania świadka A. H. /k- 21, 62/

protokół zatrzymania oskarżonego /k- 2/

Oskarżony R. P. był dotychczas trzykrotnie karany sądownie za czyny z art. 207§1 kk. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1 października 2007r. R. P. został skazany na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk polegający na tym, że w okresie od stycznia 2004r. do 6 kwietnia 2007r. w O. woj. (...) wywołując w stanie po spożyciu alkoholu awantury, znieważając słowami uznanymi za powszechnie obelżywe, grożąc pozbawieniem życia, bijąc rękami po całym ciele, szarpiąc za odzież i popychając znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. P. i córką A. H., przy czym w dniu 19 września 2006r. spowodował u E. P. obrażenia w postaci rany tłuczonej głowy, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na czas nie przekraczający siedem dni oraz na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 190§1 kk i karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat próby z zobowiązaniem

do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, oraz poddania się leczeniu odwykowemu od uzależnienia od alkoholu i jednoczesnym oddaniem pod dozór kuratora sądowego. Powyższą karę łączną R. P. odbywał w okresie od dnia 7.07.2009r. do dnia 07.03.2011r. w ZK nr 2 we W..

Dowód:

1/dane o karalności oskarżonego /k-12-13 /

2/ wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1 października 2007r./ sygn. akt II K 529/07/ wraz z danymi o odbyciu kary /k- 29-31/

Oskarżony R. P. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, słuchany przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów wskazując, iż był po alkoholu i nie pamięta co się wydarzyło. Oskarżony na rozprawie głównej wskazał, iż nie podtrzymuje wyjaśnień z postępowania przygotowawczego.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego /k 10-11, 33-34, 61/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego R. P. co do popełnienia zarzucanych mu czynów nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują zeznania świadków M. N., K. T. i A. H., protokół zatrzymania oskarżonego oraz wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie głównej. Zeznania wskazanych wyżej świadków są spójne, logiczne i konsekwentne na całym etapie postępowania. Świadców M. N. i K. T. szczegółowo przedstawili przyczynę i przebieg interwencji w miejscowości O. przy ul. (...) oraz poszczególne jej etapy, opisali sposób zachowania się oskarżonego w mieszkaniu jak również przed budynkiem, w trakcie doprowadzania do radiowozu przytaczając treść wypowiedzianych przez nich słów. Zeznania tych świadków korespondują z zapisami zawartymi w protokole zatrzymania oskarżonego oraz zeznaniami świadka A. H. - córki oskarżonego, która w postępowaniu przygotowawczym wskazała, że jak była „przed domem, policjanci wyprowadzali ojca, który wrywał się policjantom, stawiał opór jak chcieli włożyć go do radiowozu”, „...krzyczał coś na policjantów”, co potwierdziła przed sądem zeznając nadto, że oskarżony wyzywał policjantów, szarpał się, był pijany”. Zeznania wskazanych świadków znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego złożonych przed sądem, kiedy to przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów. Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadków oraz wyjaśnienia oskarżonego złożone przed sądem, traktując li tylko jako linię obrony uprzednie wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego.

Przeprowadzone w sprawie dowody wskazują, iż oskarżony R. P. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 226 § 1 k.k. albowiem w dniu 6 sierpnia 2013 r. w O. znieważył słowami wulgarnymi i powszechnie uznanymi za obelżywe umundurowanych funkcjonariuszy Policji M. N. i K. T. podczas i w związku z wykonywaniem przez nich czynności służbowych. Oskarżony dopuścił się także przestępstwa z art. 224 § 2 k.k. albowiem w dniu 6 sierpnia 2013 r. w O. używając przemocy polegającej na szarpaniu za ręce oraz wyszarpywaniu się próbował udaremnić swoje zatrzymanie czym wywierał wpływ na prawnie podjęte czynności służbowe przez umundurowanych funkcjonariuszy Policji M. N. i K. T.. Oba wskazane wyżej czyny oskarżony R. P. popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 kk albowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1 października 2007r. został skazany na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk polegający na tym, że w okresie od stycznia 2004r. do 6 kwietnia 2007r. w O. woj. (...) wywołując w stanie po spożyciu alkoholu awantury, znieważając słowami uznanymi za powszechnie obelżywe, grożąc pozbawieniem życia, bijąc rękami po całym ciele, szarpiąc za odzież i popychając znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. P. i córką A. H., przy czym w dniu 19 września 2006r. spowodował u E. P. obrażenia w postaci rany tłuczonej głowy, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na czas nie przekraczający siedem dni oraz za czyn z art. 190§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie

od dnia 7.07.2009r. do dnia 07.03.2011r. w ZK nr 2 we W.. W tym stanie rzeczy należało uznać, iż oba zarzucane oskarżonemu przestępstwa z art. 224§2 kk i z art. 226§1 kk są w rozumieniu art. 115§3 kk przestępstwami podobnymi do czynów, za które oskarżony został skazany opisanym wyżej wyrokiem / czyn z art. 224§2 kk do opisanego wyżej czynu z art. 207§1 kk w zw. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk oraz do czynu z art. 190§1 kk zaś czyn z art. 226§1 kk do opisanego czynu z art. 207§1 kk zawierającego znieważenia wskazanych tamże pokrzywdzonych słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe/, a skoro zostały popełnione w ciągu 5 lat po odbyciu przez oskarżonego ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności nie ulega wątpliwości, iż działał on w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64§1 kk.

Wymierzając oskarżonemu R. P.kary za oba czyny sąd wziął pod uwagę znaczny stopień ich społecznej szkodliwości, na co wskazuje agresywny, lekceważący sposób zachowania oskarżonego wobec funkcjonariuszy policji podczas całej interwencji i powyższe potraktował jako okoliczność obciążającą. Za obciążające sąd uznał także uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa podobne i popełnienie czynów w warunkach powrotu do przestępstwa. Jako okoliczność łagodzącą potraktowano przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzuczanych mu czynów na rozprawie głównej. W ocenie sądu wymierzone oskarżonemu R. P.za oba czyny kary są adekwatne tak do stopnia zawinienia oskarżonego jak i społecznej szkodliwości czynów, uwzględniają sposób działania oskarżonego i rozmiar następstw przestępstw a nadto właściwości i warunki osobiste sprawcy i jego osobowość. Przy wymiarze kar sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej. Wymierzając karę łączną sąd zastosował zasadę pełnej absorpcji biorąc pod uwagę podobieństwo czynów, ich zbieżność czasową i tożsamość pokrzywdzonych. Powyższe w powiązaniu z prewencyjnym oddziaływaniem kary w znaczeniu prewencji generalnej uzasadniało wymierzenie oskarżonemu łącznej kary w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, iż względem oskarżonego R. P.brak jest podstaw do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Oskarżony jest osobą w znacznym stopniu zdemoralizowaną, na co wskazuje jego dotychczasowy sposób życia, w tym uprzednia wielokrotna karalność. Oskarżony po odbyciu kary roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności nie wyciągnął żadnych wniosków, nadal spożywa alkohol, pod wpływem którego jest agresywny i narusza porządek prawny, także na rozprawę główną w dniu 10 lutego 2014r. oskarżony stawiał się w stanie nietrzeźwości. W tej sytuacji brak jest podstaw do przyjęcia względem oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono zatrzymanie oskarżonego w dniach 6 i 7 sierpnia 2013r.

Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, który utrzymuje się z prac dorywczych, z czego osiąga niewielkie dochody sąd na podstawie art. 624§ 1kpk zwolnił oskarżonego od wydatków i nie wymierzył mu opłaty.